ſais nink mõnne kõrraperraſt kattetu haina-kũni nätta olliwa, tullime útte paksu nink häste hoijetu warriko weerde, mes mõllembal pool teed nite weren olli. Meije ſaime nũũd nurmi weerde. Sääl rõmuſt meije ſilmi úttel pool teed úts rõa-nurm, mes kigeſt hainaſt puhhas olli, nink paksuste ja lihhawaſt olli kaswanu; tõiſel pool teed näime útte tuggewat ſullaſt kolme rammolitſe hobbeſega kesſa-nurme áestawat, nink tũk maad kawwembal útte tõiſt katte kõwwa härjaga kũndwat. Sääl näime ka henne een ſedda tallo eſſi. Úts kõrge, kõwwa nink õkwalinne aid jooſk nelja kanti ũmbre útte ſure platſi, mes pääl tallo murro, aija nink kopli omma. Hääl pool ſelle platſi kalde pääl olli úts illus, holelikkult puhhastedu mõtſa kaswandik hä hainaga, mes waſſikide nink hobbeste koplis prugiti. Mãe pool kaswandikku tallo pole minnen olli úts uipu-aid, mes ammak wärrajani kũũndi täũs mehhilaste tarru (pakke); kurral pool wärrajiſt olli aid weren úts pik hummala-aid. Selle uipu- nink hummala-aijaga jooſk tallo murro, úts puhtalt petu haljendaw (hainane) plats, kokko. Kui meije wärrajide liggi ſaime, tulli meile úts ſuur häste toidetu karri nink kaunis noorde ellajide hulk wasta, mes úts karja-poiſikenne nink úts tũttarlats, mõllemba perremehhe latſe poig nink tũttar, mõtſa aijewa; ſel poiſikeſſel olliwa puhta riõwa ſäljan, pä ſuitu nink kattekismus kääen, mes ſiſſeſt temma, kunni

karri rahholikkult ſõije, pähha opſe. Temma wõt kũbbara pääſt nink terret ſõbralikkult, niſammute ka ſe tũttarlats kel ſuk kääen olli kuddada. Meije wõttime neide terretamiſt wasta nink kũsſeme: kas perremees koddun om? Nemma koſtſiwa: eſſakenne om koddun maja tõman; teije lõiwwate tedda tõiſel pool tarret. Meije näime ſedda tarret, mes úts ſuur tallohone illuſa ſilleda kattusſega om; keſſet ſedda honet om põhtja (ſenits), útten otſan hagganik, tõiſen otſan rehhe-tarre ello-kambride nink eeſitſega. Ũmbre maja nulga minnen näijeme perrenaiſe eeſitſe läwwe een pengi pääl iſtwat nink laſt immetawat, kats wannembat laſt temma kõrwal mängwat nink eſſa põllo-riiſtu parrandawat. Meije terwitamiſt wõeti ſõbralikkult wasta; perrenaiſe ſõnna pääl tulliwa meile latſe wasta nink lõiwa meile kät. Meije ollome, armas perremees, teije kũllamehhe (naabri) waiſeſt talluſt kurba ſõamega ſija tulnu, útlime meije, et meije teije hä ellamiſſe kõrra, teije hole nink uſſinduſſe nink nõuka tallo näggemiſſeſt omma meelt wõis rõmuſtada. Selletage meile ommete kige eddimält ärra, koſt ſe ſuur wahhe teije ellamiſſe waijel tullep, kunna ommete ſelle tallo ma mitte parremb ei näũ ollewat. Sedda ſelletuſt, wastas perremees, wõite teiſe eſſi hennele anda. Waiſus nink willitſus omma nuhtluſſes, kui tallomees Jummala käsko, mes útlep: omma palge heen peat ſinna omma põldo

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1841, lk. 18